

2. juli 1998. Foreningen af Rådgivende Ingeniører mod Københavns Lufthavne A/S

Udbyder var uberettiget til at fravige en rammeaftale. Generelle bemærkninger ex officio om rammeaftaler

Københavns Lufthavne A/S udbød som begrænset udbud efter forsyningsvirksomhedsdirektivet en række rådgivende ingeniørarbejder. Ifølge udbudsbetingelserne skulle der indgås rammeaftaler om ydelserne, og udbudsbetingelserne indeholdt en standardrammeaftale samt en standarddelaftale, dvs. en model til de delaftaler, der på grundlag af rammeaftalerne senere skulle indgås om de enkelte arbejder. Udbyderen prækvalificerede 15 ingeniørvirksomheder og indgik rammeaftale med dem alle. I den omtalte standarddelaftale i udbudsbetingelserne var ingeniørfirmaets ansvar for fejl begrænset på nærmere angiven måde. Udbyderen indgik på grundlag af rammeaftalerne delaftaler med 13 af ingeniørfirmaerne. På et tidspunkt besluttede udbyderen, at der ikke skulle være ansvarsbegrænsninger i udbyderens fremtidige rådgiverkontrakter, og udbyderen indgik derefter to yderligere delaftaler med to af de 13 ingeniørfirmaer. Disse delaftaler indeholdt bestemmelser om ubegrænset hæftelse for ingeniørfirmaet. Foreningen af Rådgivende Ingeniører klagede herover.

Klagenævnet udtalte, at bestemmelserne om ingeniørfirmaernes erstatningsansvar i de omtalte nye delaftaler afveg så meget fra de tilsvarende bestemmelser i standarddelaftalen i rammeaftalen med de to ingeniørfirmaer, at udbyderen ikke havde kunnet indgå disse delaftaler på grundlag af rammeaftalen. Ved at indgå de nye delaftaler havde udbyderen derfor handlet i strid med forsyningsvirksomhedsdirektivets artikel 5, stk. 2, jf. artikel 20, stk. 2, i), sammenholdt med artikel 20, stk. 1 (om rammeaftaler).

Klagenævnet udtalte endvidere ex officio: Der hersker betydelig usikkerhed med hensyn til, om forsyningsvirksomhedsdirektivets regler om rammeaftaler alene giver en udbyder mulighed for at indgå én rammeaftale for hver udbudt tjenesteydelse, om udbyderen afhængig af omfanget af den udbudte tjenesteydelse kan indgå rammeaftaler med flere tilbudsgivere, eller om udbyderen efter eget ønske kan indgå rammeaftale med mange tilbudsgivere vedrørende en tjenesteydelse. Efter indholdet af og formålet med reglerne om rammeaftaler i forsyningsvirksomhedsdirektivet var det i strid med direktivet, at udbyderen havde indgået rammeaftale med 15 ingeniørfirmaer om samme tjenesteydelse. Nævnet fandt ikke anledning til under sagen at tage stilling til, om der generelt eller under visse omstændigheder kan indgås mere end én rammeaftale.